מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א 🚝 ראש כולל עטרת חיים ברוד, קליבלנד הייטס

"family" which looks like bread enough to have to bentch if he makes a meal out of it. Therefore, cake, crackers, pies are also deemed as Pas, but pasta, lukshen, farfel and spaghetti are not. Pas Palter. All the above applies to items baked by an individual gentile where the chance of intermarriage is very real. However, Pas Palter - bread baked by a professional baker or in a factory. for commercial sale and is not as likely to lead to any friendship, is more lenient. The Poskim differ as to the exact boundaries of this leniency. The Mechaber (2) permits Pas Palter only when Pas Yisroel is not available, while the **RM'A** there permits it completely. Ashkenazim hold like the RMA but many are stricter and do like the Shulchan Aruch, because the Shach (3) also holds like that. During Aseres Yemei Teshuva [the 2 days of Rosh Hashana, Yom Kippur (if one is permitted to eat due to bad health), and the 7 days between] when one is supposed to be stricter than the rest of the year, all Ashkenazim refrain from Pas Palter. For the honor of Shabbos, one should only eat Pas Yisroel Jew. This category called "*Pas*" includes any item in the bread and pot *Pas Palter* on *Shabbos*, as per the **Mishna Berura** (4).

We have concluded the *halachos* of *Tevilas Keilim* and now move on to the halachos of Macholei Akum - select foods of a gentile that Chazal prohibit, mostly because they were afraid of of intermarriage between Jews and gentiles. These *issurim* are Pas Akum - bread baked by a gentile. Bishul Akum - certain items cooked by a gentile, and Stam Yeinam - wine made or touched by a gentile. As many questions arise regarding gentile help or aids in the house, our discussion will center on how they relate to help in the house and then apply it to other situations. **Pas Akum.** Eating together with gentiles brings a closeness that can lead to intermarriage and thus Chazal prohibited us from eating bread baked by a gentile. There is a place in the Gemara

Kashrus in the Kitchen (84). The Jewish Kitchen

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

(1) where it sounds like the *issur* was to keep us away from idolworship. Either way, the issur applies even when the gentile does not worship idols and there's no chance of intermarriage, such as a prince whose stature would not allow him to marry a

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – גיטיו עו:

ימעכשיו אד באתי בבאו גימד מעכשיו אם לא באתי מבאו גועד י״ב חדש״ '' If a husband savs this is vour מעכשיו if I don't come back within 12 months, and he dies לאחר מיתה. Consequently, if the couple was childless, she would not fall to ארום אנט was בי אלעזר. חל asked, if we find out that the husband died within the 12 months, must she wait till the end of the 12 months, or since we know for sure that he's not coming back within the 12 months, she may get remarried immediately, it's certain that since he permitted to remarry immediately, it's certain that since he died the מקווים אווו אנארה? Tosfos explains that maybe we should make a גאירה in this case because not everyone knows he died and they will think even in a case where we didn't hear that he died, she may remarry within the allotted time. The אבה"ע ס' קמד ג'ו שר"ע savs that in our case she is אורשת as soon as we hear that he died. but if the couple was childless, she may not remarry within the 12 months without הליצה. The has a ירושלמי (מי) has a אסור says she is וינעשו לו ניסים ורזה", הושש has a ירושלמי (מי) - maybe a miracle will happen and he will be resurrected and come back within the 12 months. The אראני"ג סי ג'ו שנית נפש חיה asks if so, how can any אלמנה ver remarry? Shouldn't we be אשת ריב"ל both never died). may remarry? Shouldn't we be אשת ריב"ל (both never died). may remarry

The אה"ע ס' יו' אות א'] ברכי יוסף brings the story (גגילה זין) brings the story (קה"ע ס' יו' אות א') ברכי יוסף during their Purim seudah. Afterwards, ברכי יוסף ביית and brought him back to life. Did רי זירא have to remarry his wife with a new כמעשה קידושיו and brought him back to life. Did רי זירא is; is איסור אשת איש לגמרי, or is it just a איסור but the איסור emains, and the היתר is only for as long as he is dead, but if he is resurrected that we see a prooi [עיין דף על הדף מגילה אי] אדרת the original status, which is אשת איש אדר אדר (גיס) brings the aution at a the see a prooi from the fact that גדול אדרת asks that אדרת was a ברהמ"י was אדרת was ברהמ"י was a וברכות מו ור' אבהו. that one must give the honor to a כהו and that's why he got the honors and it's no proof that a גדול gets it! The אדרת suggests that maybe this story happened after ארי אירא vas resurrected by קדושת כהונה. As a result, he thus led the פקע כהונה. As a result, he thus led the הבה variant the הבה א a result. Bentching because he was the אדרת המתים (חלק) disagreed with the אדרת and wrote him a letter quoting the Gemara מניו לתחיית המתים (חלק). ארו הכהו ?The *Gemara* answers. as it savs לאהרו הכהו לאהרו הכאוי. But since מוג ארו הכהו will not live forever. what the *pasuk* means is even after תחיית המתים, we will bring Terumah to אהרן. This is the proof that המתים is referred to in the Torah! But in any case from this we see, says ר' חיים ברלין, that after

(1) עבודה זרה לו: (2) שו"ע יו"ד קיב (3) ש"ד קיביט (4) מ"ב רמביו

Ne'ema"'. May the young

couple build a Bayis Ne'eman

לשם ולתפארת B'Yisroel

R' Shmuel HaLevi Wosner zt"l (Shevet Halevi) would say:

יולמדתם אתם את בניכם לדבר בם"" - Why do we say את בניכם' instead of the simpler and shorter 'כומדתם אתם את בניכם לדבר בם"" to the mitzyah of Chinuch three times: in Parshas Vaeschanan twice (VeShinantam, VeHodatam) and here in Parshas Eikev. Each time contains a deeper meaning: The mitzvah of 'Veshinantam' speaks to making the words of Torah strong and clear, the *mitzvah* of *VeHodata* speaks to the responsibility of how the *Torah* was acquired experientially. Here, though while the *posuk* does speak to acquiring a *Derech*, it requires a back and forth face to face meeting, thus it says, את בניכם'.".

Mazel Toy to Rabbi & Mrs Ari A Wise Man would say: "Friendship is very much like money, it is easier made than kept." Senter and Rabbi & Mrs. Eli Gell 03,970 HE is always the שומר אלשומר ישראל upon the Chasuna of Noam and

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Let's of course Sian לכבודו toolll 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

ברכות כא): המקרא למדנו חובת ברכת המזוז׳ מז התורה, כדאיתא בגמרא (ברכות כא): מזה המקרא למדנו זניא אמר רבי יהודה. מנין לברכת המזון לאחריה מן התורה? שנאמר: 'ואכלת ושבעת ברכת". מצוה זו צריכה חיזוק גדול, ועל אף שהיא כאמור מצוות עשה אין בני אדם שמים על לבם להחשיבה כרבעי. ומברכים אותה בעל פה ובחיפזוז מבלי שיתבוננו יטב בפירוש התיבות. ועל זה צווח הכתוב באמרו (ויקרא כו. כא) אם תלכו עמי קרי'. זיינו שעושים המצוות מתור מקרה מבלי להחשיבו ולעשותו ברחילו ורחימו כראוי למי

שמדבר לפני מלר העולם. ולפעמים באים מתור כר גם לידי היסח הדעת. ובאים לידי שיבוש וספק ברכות. ובמקום לזכות למצוה באים לידי כמה חטאים ר״ל. אם נתבונז במהותה של מצוה זו נזכה לקיימה מתוך כובד ראש ומתוך הערכה מוקה לבוראינו הגדול על רחמיו וחסריו המרובים עמנו. שהרי מאמינים אנו בהשגחה פרטית ומודעים אנו לכר שהקב״ה אינו מסיח דעתו מכל אדם פרטי ומצרכיו. ולכז יום הוא מטיב עם כל אחר בפרטיות ועושה כמה פעולות כדי להחיותו. מידי שנה זוא מצמיח עבור כ״א כמה אלפים גרעיני חיטה. שהרי בשעת הזריעה כבר ידע כמה -דעים הוא עתיד להצמיח ולמי מיועד כל גרעיז שמצמיח. ובכוונה תחילה הוא מצמיח ל גרעין לזה שאוכלו לבסוף. כמו״כ מגדל עבור כל אחד מאתנו עוד מאכלים ופירות. נם צמחים כדי להאכיל את הבעלי חיים. שיתרבה בשרם כדי להחיות בהן בני אדם. והעמק עוד והתבונז ותווכח שלא נועדו צמחים אלו רק כדי להשביע רעבונינו. אלא ם כדי להעניק לנו חיים, שהרי אם אין 'אוכל' אין 'חיים'... וזה דומה למי שהרופא בישרו

אכלת ושבעת וברכת אתה' אלקיך על הארץ

המבה אשר נתן לך ... (ה-י) - ברכת המזון בכוונה

לימודים מאת חרב אברדם דנטאל אבשטיין שליט"א, בעמ"ס שרה אברדם TU ואמרת בלבבד כחי ועצם ידי עשה לי את החיל

הזה ... (ה-יז) - בענין אמונה בעסק הפרנסה

נה **החובת הלכבות** (שער הבטחון פ״ג) האריך לבאר דאחד מן הטעמים. שאדם חייב לעסק לצורר פרנסתו. הוא לנסתו בעסק בהשתדלות. ובכלל הנסיוז של צסק בהשתדלות לצורר פרנסה. להאמיז שהגם שבדרר הטבע כל מה שעוסק בו. צולה לו מכח הסיבות אשר צוסק בהז. מ״מ חייב כל אחר להאמיו באמונה שלימה. שכל מה שעולה לו הוא כולו בהשגחת הקב״ה, ואינו מכח דרכי הטבע, ואינו משום כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". רק על כל דבר ודבר יש גבול מסויים אשר כבר נגזר מאת הבורא יתברר. ואפילו על כל מחשבה שחשב בעסק הפרנסה. כולו זוא מגזירת השי״ת. ואינו בכלל משום שהוא בכח לעשות כלום. כדאיתא בתרגם על הפסוק (יח) "וזכרת את ה' אלהיר כי הוא הנתז לר כח לעשות חיל" וז"ל. "ותרכר ית ה׳ אלהר ארי הוא יהיב לר עיצא למקני נכסיו״. עכ״ל. הרי שגם על העצות. זעולה על דעתו של האדם, בעסק הפרנסה הוא ג״כ מאת השי״ת.

וזהו האמונה שכל יהודי חייב להאמיז שהוא ית' מנהיג לכל הברואים והוא לבדו שה ועושה ויעשה לכל המעשים. והיינו שכל מה שנעשה ע״י האדם. הצלחתו הוא

שחייו תלויים לו מנגד כי איז מזור למחלתו. וכעבור כמה ימים נתודע לו שהמציאו עבורו איזה תרופה. הלוא א"א כלל לתאר את גודל שמחתו. וכר היא עניז המאכלים. שהרי חיי האדם תלויים במאכלו. והמאכל בעצמו אינו בנמצא אלמלא רחמיו של הקב״ה שביכולתו לעשות יש מאיז ולהצמיח המאכלים. הרי איז לר מטיב יותר גדול

מזה. וכמה גדלה בושתו של זה שנותנים לו חיים ואינו מודה על כר מעומק הלה... לאור דברינו נוכל להבין העובדא המובאת **ב׳ספר חסידים׳** (סימן מו): ׳מעשה באדם אחד שמת לפני זמנו כמה שנים.ואחר שנים עשר חודש הרבה, נתגלה לאחר מקרוביו בחלום. ושאל אותו קרובו: היאר אתה נוהג באותו עולם שאתה שם? השיב לו הנפטר: בכל יום דניז אותי על שלא הייתי מדקדק לברד 'ברכת המזוז' ו'ברכת הפירות' בכוונת הלב, ואומרים לי להנאתר נתכוונת. שאלו קרובו: והלא איז משפט לרשעים אלא שנים עשר חודש. וכבר עברו עליך יותר משנים עשר ולמה דניז אותר עדייז? השיב לו הנפטר: אכז איז דניז אותי פורעניות חזקים כמו בשנים עשר ראשונים'. עכתו"ד. עובדא זו מוכיחה עד כמה כנים דברינו. כי מאחר שהאוכל הוא דבר שהחיים תלויים בהם ראוי לנו להודות על כר מעומק הלב. ומי שאינו זהיר בכך הרי אינו מעריך את הטובה הגדולה שהבורא ברור הוא מטיב צמו. ולכז אינו ראוי לחיים. ועלול למות בקיצור ימים ר״ל. וגם מדקדקים על כר מאוד

בדיני שמים. כי איז לך זלזול גדול מזה שאינו מכיר טובה למי שנותז לו חיים... כיוז שכז ראוי לכל משכיל המכיר בגודל החסד להודות על כר מעומק הלב ובכוונה רצויה. וכר נוהג כל מי שיראת ה' נוגעת בלבבו. מעולם לא ראיתי את הגאוז אבי מורי זצ"ל שיברר בהמ"ז מבלי להתכונז לה כראוי. תמיד היה לובש את בגריו העליונים מקודם. ועל אף שהיה מבעלי הנפש היראים את ה'. לא סמר על יראתו היתירה ולא היה מברך בעל פה כי אם מתוך סידור ובמתינות.

אך רק בסחורה, וישא ויתן באמונה", ע"כ.

וביאר הבן יהוידע (שם) שאין כוונת הגמ', לאפוקי שלא יגזול ולא יגנוב שבזה הוא מוזהר ועומד בתורה, אלא כוונת הגמ' שיאמין בהשי"ת שהוא הנותן לך כח לעשות חיל ולא יאמר חי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. אלא יאמיז שכל הרווחתו באה מאלקים חיים, וע״י אמונה זה יזכה שיתעשר.

ובאמת כז מפורש במה שכתוב (משלי כח. כ): ״איש אמונות רב ברכות״. הרי כל הנ״ל מפורש בקרא. דמי זוכה לברכה - זה שהוא מאמיז ובוטח בה׳. ועי׳ במר שפי' **האלשיר** (שם) וז״ל: ״איש אמונות – שאינו בוטח שבעבודת האדמה אשר יצשה כראוי. תוציא צמחה כראוי ברבוי על ידי השתדלותו. רק שם כל בטחונו בקונו יתברר אומר בלבו שכל חריצותו כאיז. רק שמאמיז בה' ישלח ברכה במעשה ידיו שזהו עניז אמונות. על דרך מה שקראו רז״ל לסדר זרעים אמונת

מטעם זה, ההוא לא בלבד ישבע לחם כי אם גם יהיה רב ברכות". עכ״ל. ומהו הברכה לה זוכה המאמיז בהשי״ת? כתיב (משלי י. כב): ״ברכת ה׳ היא - תעשיר ולא יוסף עצב עמה". מי שמאמין בהשי״ת, הרי הוא זוכה לברכת ה וזוכה לעשירות! וזוכה גם לסיפא דקרא ״ולא יוסף עצב עמה״ – וביארו המפרשים. שברכה זו הוא שזוכה לפרנסה ועשירות במיעוט השתרלות. בלי שום עצב! מדהים מאוד!

מעשה אבות סימו

ישמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ ... (יא-ח)

It is well-known that Soviet Jews, through no fault of their own, were denied even the most basic Jewish knowledge. With the Bolshevik Revolution of 1917, Jewish schools were shut down. Jewish seforim and books were destroyed and ritual objects destroyed. Germany tried to wipe out the Jews, while the Soviets tried to wipe out Judaism.

There was one man who gave body and soul to sustain the Torah under the nose of the extremist, anti-Semitic Bolsheviks. His name was **R' Yehoshua Horodner** zt"l and he defied the Soviets throughout the 1920's, even into the 1930's. The legendary Chofetz Chaim zt"l called R' Yehoshua an "Eved Hashem" - a true "servant of Hashem."

R' Yaakov Kaminetzky *zt*"*l* once related the following story: In the city of Minsk, under Soviet rule, Rav Horodner maintained a yeshivah. He taught Torah and learned with students under tremendous duress. How did he manage to do what no other rabbi or teacher, no matter how wealthy, clever, connected, or committed, managed to do in the former Soviet Union? Well, he had a trick of sorts, similar to the Jews in the times of the Chashmonaim. Ray Horodner would stand outside his *yeshivah* in Minsk and pretend to be washing the windows or sweeping up. All the while, he was singing a tune. If anyone he suspected of being a Soviet agent approached or appeared suspicious, he quickly changed his tune - a signal to the students to flee via the back windows and disperse.

One day, in 1933, he was summoned to Moscow by the NKVD, the infamous precursor to the KGB. He was not told in advance what this "meeting" was about but it was fair to say that when someone got "called in" by the NKVD, it was not for a pleasant social visit. R' Yehoshua did not appear nervous - he knew better than anyone, that it was all up to *Hashem*.

When he arrived, he was made to wait in a cold anteroom for several hours, to work up his terror. Many a suspect, would lose his will to defy the Soviets in that dreary anteroom. After many long hours, he was suddenly summoned to another room. There, the chief officer called him into another even more private room and said to him, "Rabbi, I have known about your activities for a long time, and we have a file on you this big." He spread his hands far apart and took out a bulging file to prove it. R' Yehoshua glanced at the file - it was truly huge and intimidating.

Without warning, the officer suddenly changed his cold and official tone. "Rabbi Horodner, do you remember Chaikeh the widow from the Brisk railroad-station area?" Rabbi Horodner said he did not. He had lived in many places and knew people from all over, that it was difficult for him to keep track of them all.

"Well, I am her son. Yes, I am a Jew like you. You would bring us clothing, shoes, and food from time to time. I recall that one evening, the night before Passover, we did not have enough food and my mother came to your house after you had already distributed everything you collected for the poor. You took a utensil of pure silver out of your closet and gave it to her to sell for buying holiday provisions. We most likely would have starved if not for you," said the officer.

Now, he looked at R' Yehoshua with a sense of Jewish mercy. "Out of respect and gratitude, I will destroy this file, but you must cease your activities of propagating religion because in half-a-year I will be promoted and will not be in a position to protect you from my successor. The best advice is for you to try to leave the country before I leave my post."

Six months later, Rabbi Horodner successfully left the USSR and arrived in the Holy Land, having received his exit papers through another Soviet officer whose needy family he had sustained before the revolution at great self-sacrifice. However, upon his move, it signaled the end of the *veshivah* in Minsk. The voice of *Torah* in that great city where it had not lapsed for generations, was silenced. It took an unbending integrity, a love of *Hashem*, which drove His servant, R' Yehoshua Horodner, to put his body and welfare at risk to sustain this holy community longer than any other person, and any other Jewish community, under Soviet rule. (Adapted from The Unexpected Road, by Rabbi Hillel Goldberg)

האמר ציון עובני ה' ואדנ' שכהני (ישעי׳ מט-די A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY התאמר ציון עובני ה' ואדנ' שכהני (ישעי׳ מט-די תורת הצבי על

of hopelessness and abandonment felt by *Klal Yisroel* in the aftermath of the devastating Churban. Yeshava HaNavi says: "Tzion [Klal Yisroel] said, Hashem has forsaken me, and Hashem has forgotten me." If Hashem had forsaken the Nation, then surely He had forgotten the Jews as well! Plus, when the *Navi* uses the word "עובעי" - abandonment, he juxtaposes it with Hashem's special four-letter ineffable Name: but when he uses the word "שכחני" - forgetting. Yeshaya uses *Hashem's* name of mastery - "Adnus." Why?

R' Levi Yitzchok M'Berditchev zt"l (Kedushas Levi) explains that the term "abandonment" applies to one whose affinity to a person or thing from the start was unconnected

The Haftorah of "ותאמר ציון עזבני ה" describes the feeling to any favor done for them and now no longer recalls their original kinship. On the other hand, "שכחני" - forgetting, is applicable to one who received a favor but does not recall what was done. The Name of Hashem has no relatable characteristic and is thus connected to the term of abandonment since Hashem's affinity for Klal Yisroel is purely out of His love for us. However, His Name of mastery indicates the attribute of kingship which comes through the Jewish people who accepted the *Torah* and His Kingship upon themselves, because there is no king without a people. So, it is separate. *Klal Yisroel* cried about the perceived abandonment of Hashem's unchangeable love, as well as the seeming forgetfulness of them even though they accepted Hashem's Torah and His Kingship.

ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי ... (מ-מו)

÷

.

1.3

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים 📥 יוסף בן ר' ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל

A perfunctory glance of this *posuk* shows nothing that appears to be inaccurate. We have all been taught since children that Har Sinai was rimmed with a tremendous fire during Matan Torah. However, a closer look raises the following auestion. Moshe Rabbeinu said. "When I descended the mountain forty days later 'ההר בוער באש' - in other words, even after the Ma'amad of Har Sinai, the fire was still burning strong. Why wasn't the fire already out?

There is another famous query. On Shavuos we celebrate Kabolas HaTorah. Why weren't the luchos destroyed? Many answers are given to reconcile this dilemma. One answer is that although we may have physically lost those *luchos*, it is still possible to attain a "smidgen" of that level. As we know the shivrei luchos are munachin ba'aron (resting in the Holy Ark) for a reason. Perhaps this thought can help us resolve our original question too. The mountain was still burning showing us that it is still within our reach to strive for the *madreiga* of those *luchos*, that lofty revelation.

Another machshava can be as follows. Chazal tell us that every day a bas kol emanates from Har Sinai and says, "Woe to man because of the shame of the *Torah*." Who, may we ask, hears this Divine voice, and what is its purpose?

Some *meforshim* explain that inside each of us, at certain intervals in our lives, we hear that *bas kol*. It exhorts us: "Nu, why are you doing that? You know it is wrong and you must refrain. Why aren't you learning or serving Hashem as well as you can?" Our job is to hear that message and internalize it to the best of our ability.

In a similar vein, maybe that is why it says "וההר בוער באש" - the mountain inside of us is still "ובוער" (burning, present tense). This should create the burning desire to continue growing and elevating our *ruchniyus*. כן יהי רצון.

משל למה הדבר דומה ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה ... (י-יב) משל: R' Yehoshua (Shia) Freund zt"l was considered one of the most influential Rabbanim in Hungary in the late 1700's. The King of Hungary adored him and enjoyed hearing his opinion on matters of the Kingdom. In return for Rav Freund's expertise in many matters, the king decided to make a unique scepter, fit for a king, for his close confidante, Rav Shia Freund. It was constructed of pure gold, and included a number of exquisite drawings on it. The only problem was that the scepter was topped with a cross!

The rabbi contemplated long and hard what to do about this predicament. To meet the king without this special that contained a cross on it was also not an acceptable option. cross that was on the top of the scepter. He placed his full unthinkable course of action to take.

trust in the Hand of Hashem. Whatever will be His will, will be so for a purpose and only *Hashem* knows.

The next time he went to see the king, he walked in with the scepter, well aware of the consequences that awaited him. Sure enough, the king noticed right away and inquired about it. "Your majesty," Rav Freund replied, "the scepter was too tall for his servant, so the top was removed."

Naturally, the answer didn't sit quite well with the king. "Why didn't you chop off the bottom?" the king asked.

"Well," replied the rabbi, "his majesty surely understands that the problem is with the top - it was too short!" For some reason the king understood his line of thought and let him go. נמשל: Real Yiras Shamavim means placing the will of scepter was unthinkable, yet walking around with a scepter Hashem above all other objectives in the world. Anything and everything a person does should be for the honor of Ultimately, his Fear of Heaven prevailed and he removed the *Hashem*. If it isn't the absolute will of *Hashem* it is an

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה וכו׳ כימי השמים על הארץ ... (יא-כא)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

The Torah describes our reward as, "Heavenly Days upon the Earth." What is meant by these words that we recite every day in *Krias Shema*? How does one make his days on this earth "Heavenly"?

R' Elva Lopian *zt*"*l* cites Chana, the mother of Shmuel Hanavi, as an example of one whose days upon this earth were truly "himmeldik." When Chana was begging Hashem for a child, she said the following words: "Hashem, You created every part of my body for a reason. Eyes to see. Ears to hear. Hands to feel. Feet to walk. You have also given me the organs to give birth and nourish a child. Should these organs go to waste?" Hashem heard Chana's heartfelt prayers and blessed her with a child who grew up to become the great Shmuel Hanavi.

R' Elya writes that these words that Chana cried out are so powerful that any woman who wishes to bear children should say them words and her prayers will be answered, as were Chana's. However, it's not only what Chana said that was so powerful; it was also the message she was conveying. She cried out to Hashem, "You created every part of a human body for a reason, and what did I do with every part of my body? With my eyes, I was careful to see only good. With my ears, I only listened to holy words. With my hands I did acts of *chessed* and righteousness. With my feet I ran to do *mitzvos*! THEREFORE, since I used the parts of my body to do Your will, Hashem, please allow me now to give birth and nourish a child with the parts of MY body that YOU gave me!"

This is the סגולה - the secret to the success of Chana's praver to *Hashem*, and this is the meaning of living one's days upon this earth in a "HEAVENLY" manner. By utilizing every part of our earthly bodies for good, for ratzon Hashem, the true purpose for which they were created, this is deemed a heavenly, spiritual life upon this physical earth.